

[Europaeus, D. E. O.]

Musia

Runoelmia.

Ensimmäinen:

Kaukaiset kukkukat.

Toinen:

Koukulaisten ilo kesällä.

Kolmas:

Satoovaisuuden ikuiset kukkaiset.

Hinta: 15 penniä.

Tampereen
Kaupunginkirjasto

3555 Alcl

Tamperceella,

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen Kirjapaino-Osaksehtien Kirjapainossa 1886.

100: -

Kantaiset kullulat.

Räänä kasvos kantaisille
Kortioille kulluloille,
Kusja kirtas kotimaamme
Kimaltelee kaswohimme.

Katso kallis kansakunta
Kuvausten kulluloille;
Räänä korvas kiertokunta
Kivistustien kohinalle:

Kuule luma kuolewainen
Kauhiasti kadotettu;
Kodu loma kainulainen
Kuollon kiwi kirlastettu.

Kalman kaita kantahaalla
Kohtaa kovat kilmottukset;
Kantaisilla kulluloilla
Katoa kaitti kaipaukset. —n—?—s.

Koulu-lasten ilo leijällä.

Jopa joutui päivä armas
Jopa hetki lähestyi,
Eikä ole ero korvas
Kosta luonto ihastui.

Waikeat weisut waikeiwat
Oppi kouluist' osaksi,
Kirjat kiinni laulesiwat
Täpsi sullo suwelksi.

Opettajat käski kaikkein
Illoisesti wiettämään,
Wäli aika wöhäinenkin
Hywäksemme täyhtämään.

Tullaat sitte nuorukaiset
Luonnottaren lehdiltoon,
Huvitusta etsiwäiset
Wapauden nautintoon.

Stellä vasta ilo alkaa,
Luonnon lutka tarhassa;
Waikei ole setään halpaa
Tuolla koulu salissa.

Stellä linnut laulelewat
Sulo wirttä Luojalleen;
Pesiänsä rakentaawat
Pienoisille pojilleen.

Aurinkoinen ihavasti
Palstaa taiwaan laella;
Lapsset leikkii ahlerasti
Wihriällä nurmella,

Tuulen henno puhaltelee
Läpi ilman tuisuttaa:
Nallot tuolla loistuttelee,
Mietti kukkia muistuttaa.

Näin on aika asioita
Paremmiksi muutellut,
Nouki nouki apiloita
Kun oot tänne tultenut.

Tunnen täällä ollessani
Oikeen oiva ilolla,
Raikkuden rinnassani,
Rauhalla ja riemulla:

Täytettyinä tamallansa
Luonnon ihanuudella,
Joka tuli aikansa
Elon launistuksella.

— n — t — s.

Ratoowaisiuden ihauat kukkaiset.

Mikä onpi ihanampaa,
Rauniimpata katsella,
Ruin niitakin Luojan lahjoja
Jotka ledolla kaswaawat:
Ne owat ledon tulkaiset
Sangen hywän hajulliset

Wielä monen wärilliset
Raikkain launhiimmat.

Salomookin oli launis
Kyllä ennen aikansa,
Kallis puku purppurasta
Heleästä hohtawasta,
Kiilsi kullan wäriltä
Waatteet, wiisaan Kuninkaan,
Joka mielen maltillisen
Saanut oli oiwallisen,
Warsin lorkian lunnian.
Kukka wielä launhiimpi
Ihmistäkin ihanampi,
Joka lesän lämpimällä
Murinolta armahaalta
Wirmoituksen saatuaansa
Herää ylös horroksista
Sitä pelkää taittumista
Täällä kylän a h o l l a, wainiolla.

Kukka kasvoi launhiisti
Suwen oikein suloisesti,
Koska viimein sytyntuuli
Kaatoi kukan wallan fuuri,
Josta seuras kuolewaisuus,
Raikkainaisen lotoowaisuus.
Täällä on niin jokaisella
Kauwan ei saa kukaai, olla.

Niinpä kylä ihminenkin
Dnpi täällä lehditossa
Kaswawainen ruusun kukka,
Sitä tiedä fitä kukka
Mitä viimein tapahtuupi,
Niinkuin kukka lakastuupi,
Koska myrskys-tuulet pauhaa
Wanhuutemme wainiolla.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto